

Rose Lagercrantz
Rebecka Lagercrantz

Tre kompisar och en bästis

**BONNIER
CARLSEN**

VI ÄR MED I BOKEN

Evelina

Paula

Mamma och pappa

Farmor

Bonnie

Minna

Ricki

Kalle

Olga

KOMPISARNA

KAPITEL 1

Den här berättelsen handlar om Evelina som bara skrev en enda sak på sin önskelista när hon skulle fylla år:

En bästa vän skrev hon.

Det är hon som brukar stå i fönstret och
titta på hararna när de dansar på gården
till huset som hon bor i.

Om man skulle säga något särskilt om henne är det att hon är bra på att baka muffins och gå ut med hundar.

Men hon är inte så bra på att spela brännboll.

Hon har aldrig tagit en lyra och blir alltid kvar till sist när de väljer lag.

Några dagar innan hon skulle fylla år tittade hennes storsyster Paula på hennes önskelista.

”En bästa vän”, läste hon. ”Det skrev du förra året också. Räcker det inte med att du har kompisarna?”

Hon menade Minna, Ricki och Kalle.

De bor på samma gata, men inte i samma hus.

Evelina bor i ett gammalt gult hus och kompisarna bor i ett blått som är nyare och högre.

”Nej, det räcker inte”, sa Evelina. ”Jag behöver en *bästis*.”

”Men en bästis kan man inte få i födelsedagspresent,” förklarade Paula. ”Bästisar måste man skaffa själv.”

”Hur gör man då?” undrade Evelina.

”Man går fram och frågar någon”, sa Paula.

”Det vet jag inte om jag vågar”, sa Evelina.

”Det måste du!”, sa hennes syster. ”Annars blir det inga bästisar.”

Det räcker med *en* bästis, tänkte Evelina. En som väljer mig först när vi spelar brännboll.

Men varför skulle någon välja mig, tänkte hon sen.

Jag som aldrig har tagit en enda lyra!

Så var det när det bara var några dagar kvar till födelsedagen.

KAPITEL 2

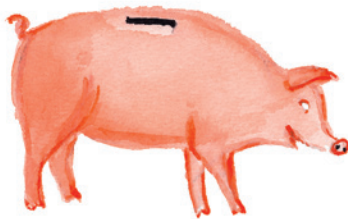

Födelsedagen var på en söndag och Evelina fick tre presenter.

Av sin mamma fick hon en ring.

Av sin pappa fick hon hans gamla spargris med massor av guldpengar i.

Av sin storsyster Paula fick
hon en kramhare med ett
hjärta om halsen. I hjärtat
stod det Evelina.

Klockan två på eftermiddagen kom kompisarna.
”Ja må hon leva, ja må hon leva”, sjöng de.
Av dem fick hon en polkagrisklubba.

Sen bjöd hennes storsyster
på tårta. Som hon hade
bakat själv.

Den var *supergod*!

Och så drack de saft och blåste bubblor
med sugrören och lekte viskleken.

